

ရှမ်းစာဆိုတော်များ

ဒါရိုက်တာဆရာမြင့်

ရှမ်းစာဆိုတော်များ

ဒါရိုက်တာဆရာမြင့်

စောနော်ခမ်း

တောင်ပိုင်းရှမ်းပြည် "လွယ်ငင်း" ငွေမြို့တော်ခေါ် မိုင်းကိုင်းမြို့ဇာတိ(မိဘအမည် မသိရ) မြန်မာ့သက္ကရာဇ် ၁၁၉၈-ခု၊ နယုန်လတွင် မွေးဖွားသည်။ ရှမ်း-ကဗျာလင်္ကာနှင့်သိုက်သမိုင်းများကို ကောင်းစွာနိုင်နင်းသည်။ စောနော်ခမ်း ပြသမျှ စာပေကျမ်းဂန်များတွင် ကဗျာခဲရာခဲဆစ်များ ပြည့်နှက်ပြီး စာကိုယ်မှာ နုပြောင်ယဉ်ကျေးလှသောကြောင့် ၎င်းကို ရှမ်းပြည်ဦးပုညဟု ခေါ်ကြသည်။

ရာသီဘွဲ့၊ ပန်းဘွဲ့၊ တောတောင်၊ မိုးတိမ်၊ အချောအလှဘွဲ့အမျိုးမျိုး၊ ရာဇဝင်-သိုက်သမိုင်းများစွာတို့ကို ကဗျာလင်္ကာတန်ဆာဆင်၍ ရေးသားထားသည့်အနက် အထူးထင်ရှားသောစာပေများမှာ-

၁။ နယ်နှင့်ဒဏ်ခံရစဉ်အခါက သူတည်းတယောက်၊ ကောင်းဘို့ရောက်မူ၊ သူတယောက်မှာ ပျက်လင့်ကာသာ မေ့တာတည်း-အစရှိသော မျက်ဖြေလင်္ကာ-ကဗျာမျိုးကဲ့သို့ တပိုဒ်တပိုဒ်တွင် (၉)လုံးစီရှိသော "ကောင်မတ်" ခေါ်(၉)လုံးစပ် မျက်ဖြေလင်္ကာနှင့်-

၂။ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရား ရေးသားတော်မူသော "ဇိနတ္ထပကာသနီ"ကျမ်းကို ပုဒ်ပါဠိအနေအထား မချွတ်ယွင်းရအောင် နိဒါန်းမှန်ရုံးအထိ ကဗျာလင်္ကာ တန်ဆာဖွဲ့နွဲ့ခြယ်မှုန်းထားသော ရှမ်းဘာသာ"ရွှေပြည်ဝမ်"ခေါ် ကျမ်းများဖြစ်ပေသည်။

ပညာကျော် ရှမ်းစာဆိုတော်ကြီး စောနော်ခမ်းသည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၁ ခုနှစ်၊ အသက်(၈၃)နှစ်တွင် မိုင်းကိုင်းမြို့၌ အနိစ္စရောက်သည်။

မိန်းပန်ခေါ် ဆရာကောလီ

တောင်ပိုင်းရှမ်းပြည် မိုးနဲမြို့ဇာတိ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၉-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ်(၉)ရက် တနင်္လာနေ့ မြို့စားကြီးဦးဉာဏ မြို့စားကတော်ခွန်နန်းအိမ်တို့မှ ဖွားမြင်သည်။ ငယ်နာမည် "စိုင်းလိတ်"ဖြစ်သည်။

အချို့က ဆရာကောလီသည် အရှေ့ပိုင်းရှမ်းပြည် မိန်းပန်မြို့ဇာတိ၊ ပဝတ္တိ မိုးနဲမြို့ဟုဆိုကြသည်။

၈-နှစ်သားအရွယ် မိုးနဲမြို့ဆရာတော်ဦးသုမနကျောင်းတွင် နေ၍ ပညာသင်ကြားရာ တဝါတွင်းနှင့် သင်ပုန်းကြီး၊ မင်္ဂလသုတ်၊ ပရိတ်ကြီး၊ လောကနီတိ၊ နမက္ကာရအားလုံးကို အာဂုံဆောင်နိုင်သည်အထိ ဉာဏ်ကောင်းလေသည်။

ထို့နောက် မိုးနဲမြို့ ဟော်ဦးကျောင်းဆရာတော်ဦးဥက္ကဋ္ဌထံ ပြောင်းရွှေ့ကာ ပညာဆည်းပူးရင်း (၁၀) နှစ်သားအရွယ် ၎င်းကျောင်း၌ပင် မိဘများက သမဏေအဖြစ် သွတ်သွင်းလေသည်။ သာမဏေဘွဲ့မှာ "ရှင် ကောလိယ"ဖြစ်သည်။

ဟော်ဦးကျောင်းဆရာတော်ဦးဥက္ကဋ္ဌက မန္တလေးမြို့ မြင်းဝန်တိုက်တွင် ပညာသင်ကြားရန် ပို့ထားရာ မင်းတုန်းမင်းကြားကြီး ရှင်ပြုအလှူတော်ပွဲနှင့်ကြိုပြီး ပညာလည်း ထူးချွန်၍ နောက်ထပ်တကြိမ် ရှင်ပြုရပြန် သည်။ ထို့ကြောင့် မိန်းပန်ခေါ် ဆရာကောလိကို မင်းတုန်းဘုရင် ရှင်ပြုသားတော်ဟုဆိုကြသည်။

ပထမကျော်စာမေးပွဲ ဖြေဆိုရန် ရက်နီးကပ်လာမှ မယ်တော်ခွန်နန်းအိမ် အသည်းအသန် မကျန်းမာ၍ ရှင်လိင်ပြန်ပြီး အခေါ်လာသူများနှင့် မိုးနဲသို့ ပြန်လိုက်သွားရသည်။

မိုးနဲ ပြန်ရောက်သောနေ့မှာပင် မယ်တော် အနိစ္စရောက်သွားသည်။ ဒါနသီလဘာဝနာများကို မှီငြမ်း ပြုသော "ဆုတ်တန်ပါန"ခေါ် "သုတ္တန်ဗ္ဗာန"ကျမ်းကို ၅ ရက်နှင့်အပြီး ရေးပြီး ၇ ရက်မြောက် ရက်လည်ဆွမ်း ကျွေး၊ ရှမ်းဘာသာ"ဆွမ်းရင်"သောနေ့ "ပူစရေး"ခေါ် စာဖတ်သူက ဖတ်ကြားလေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ၎င်း ကျမ်းကို လူကြိုက်များပြီး ကျော်ကြားသွားသည်။

ယနေ့တိုင်အောင်ပင် ရှမ်းအမျိုးသားများ အသုဘဆွမ်းရင်သောနေ့တွင် "ဆုတ်တန်ပါန"ကျမ်းကို ကန် တော့ပွဲတွင် ထည့်၍ ဆရာတော် သံဃာတော်များကို လှူဒါန်းကြသည်။ ဆွမ်းရင်သောနေ့ ၎င်းကျမ်းမပါလျှင် ကွယ်လွန်သူမှာ ဖြစ်လေရာဘဝ၌ ချို့ငဲ့သောဘဝတွင် ဖြစ်ရပြီး ကျန်ရစ်သူများ ဝတ္တရား မကျေပွန်ရာရောက် သည်ဟုအယူရှိကြသည်။

ဆရာကောလိ၏အယူအဆမှာ ဘုရားဟောမဟုတ်သော ဆေးထိုး အပ်မြှုပ် ဗေဒင် ယာယီယတြာ အစရှိသော လောကီအလုပ်မှန်သမျှ အလွန်မုန်းတီး၍ ပစ်ပယ်ပြီး ဘုရားဟောဒေသနာတော်များကိုသာ ပြုစု ရေးသားလေ့ရှိသည်။

မိုးနဲစော်ဘွား "စဝ်ကျင်မိန်း"သည် ယွန်းဂိုဏ်းဆရာတော်များ ပြုစုရေးသားသော လောကီကျမ်းများ ကိုသာ ယုံကြည်လေ့လာအားပေးနေသောကြောင့် ဆရာကောလိ ပြုစုသောလောကုတ္တရာကျမ်းများ မပေါ်လွင် မထင်ရှား ဖြစ်နေသည်။

သုဓမ္မာဂိုဏ်းနှင့်ယွန်းဂိုဏ်းသာသနာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ပဋိပက္ခ မသိမသာဖြစ်လာသောကြောင့် ဆရာကောလိ မိုးနဲမြို့မှ မိုင်းကိုင်းမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ပြီး မိုးနဲစော်ဘွား အသိဉာဏ်တိုး၍ သတိတရား ရ ပါစေတော့ဟုရည်ရွယ်ကာ-

- ပထမ ဝိနည်းငါးကျမ်းကောက်နုတ်ချက်။
- ဒုတိယ အဘိဓမ္မာ ၇ ကျမ်း ကောက်နုတ်ချက်။
- တတိယ သုတ်သုံးကျမ်း ကောက်နုတ်ချက်။

ကျမ်းသုံးကျမ်း ရေး၍ သုံးကြိမ်ပေးပို့သည်။ ၎င်းကျမ်းကို ရှမ်းဘာသာ"ဆန်ကွမ်မိန်းပန်"ခေါ်သည်။

မိုးနဲစော်ဘွားသည် ဆရာကောလိ ပထမပေးပို့သော ဝိနည်းငါးကျမ်းကောက်နုတ်ချက်ကို ကြည့်ရှုပြီး နောက် ယွန်းဂိုဏ်းဆရာတော်များဘက်သို့ မလိုက်ဘဲ လောကီကျမ်းများကိုလည်း ယုံကြည်မှု မရှိတော့ဘဲ ဆရာကောလိကို သတိရလာသည်။

ထပ်မံပေးပို့သော ကျမ်း ၂ ကျမ်းကိုပါ လေ့လာကြည့်ရှုပြီး ပညာဉာဏ် ထက်မြက်ပုံနှင့်ပါရမီထူးချွန်ပုံ များကိုပါ သိသောကြောင့် ဉာဏ်ပူဇော်ခဏ္ဍ(၁၀၀၀) တစ်ထောင် ချီးမြှင့်ပြီး ဆရာကောလီ မိုးနဲမြို့၌ ပြန်လည် နေထိုင်ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံသည်။

ဇော်ဘွားကြီး မေတ္တာရပ်ခံသည်ကို ဝမ်းသာလှပါသည်။ သို့သော် မိုင်းကိုင်းမြို့သူနှင့်အကြောင်းပါနေ သောကြောင့် မိုးနဲသို့ မပြန်နိုင်တော့ကြောင်း၊ ဇော်ဘွားကြီးသာ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို သန့်ရှင်းအောင် ဆောင်ရွက်တော်မူပါရန် ပြန်ကြားစာ ဆက်လိုက်သည်။ ဆရာကောလီ ပြုစုရေးသားသော ကျမ်းပေါင်းမြောက် မြားစွာအနက် အထူးထင်ရှားသောကျမ်းများမှာ-

၁။ ဆုတ်တနိပါန(ခေါ်)သုတ္တနိဗ္ဗာန

၂။ ဆန်ကွမ်မိန်းပန်---

၃။ ဓမ္မစကြာအဖွင့်

တို့ဖြစ်ကြသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၂ ခု၊ ဆရာကောလီ အသက်(၆၃)နှစ်၊ မိုင်းကိုင်းမြို့တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက် သည်။

ယွန်းဂိုဏ်းဆရာတော် ကမ်းဆေ

မိုးနဲမြို့နယ် တောရွာကလေးတရွာမှ တောင်ယာလုပ်ကိုင်စားသောက်သူ အဖပူခို၊ အမိနိုင်ခို(အဖိုးခို- အဖွားခို)တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၁၁-ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း(၁၁)ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။ ငယ် နာမည် အောင်ခ ခေါ်သည်။

ဆရာကောလီနှင့်မိုးနဲမြို့ ဦးသုမနကျောင်းတွင် ကျောင်းနေဖက်ဖြစ်သည်။ လောကီပညာရပ်များကို ဝါသနာပါသည်။ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပြီးနောက် ၈-ဝါအရောက်တွင် ဦးသုမနပျံလွန်တော်မူ၍ ထို ကျောင်းမှာပင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အမွေကို ခံယူရသည်။ သုဓမ္မာဆရာတော်ဖြစ်သော်လည်း ယွန်းဂိုဏ်း ဆရာတော်များကဲ့သို့ လောကီပညာကို လေ့လာလိုက်စားသည်။ ထို့ကြောင့် ဒါယကာ ဒါယိကာမများက ယွန်း ဂိုဏ်းဆရာတော်ဟုခေါ်ကြသည်။

မိုးနဲမြို့တွင် သုဓမ္မာဂိုဏ်းနှင့်ယွန်းဂိုဏ်း သာသနာရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားနေစဉ် ယွန်း ဂိုဏ်းဆရာတော် မဟုတ်ပါဘဲလျက် ယွန်းဂိုဏ်းဆရာတော်ဟုစွပ်စွဲသောကြောင့် မိုင်းကိုင်းမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့လူ ဝတ်လဲနေထိုင်ရာ မိုင်းကိုင်းမြို့သူနှင့်အကြောင်းပါပြီးနောက် သံလွင်မြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်းရှိ "မိန်းလွန်း" မြန်မာ အခေါ်"မိုင်းလင်း"နယ်ရှိ လနှင့်ဝ နယ်စပ် "ကမ်းဆေ"မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ပြီး ဆေးဝါးကုသရင်း စာပေ ကျမ်းဂန်များ ပြုစုရေးသားလေသည်။

ပြုစုရေးသားသောကျမ်းများသည် ဘုရားဟောဒေသနာတော်နည်းပြီး ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်း၊ နက္ခတ်ဗေဒင်ကျမ်း၊ ကာယသိဒ္ဓိ ဝိယသိဒ္ဓိကျမ်းများနှင့်ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်က များသည်။

ဆရာတော်ရေးသားသော "ခွန်ဆန်လော နန်းဥပျဉ်"ဒဏ္ဍာရီသည် စာကိုယ်နုပြောင်ယဉ်ကျေးလှ၍ ရှမ်းပြည်တွင် လူကြိုက်အများဆုံး ပေါ်လွင် အထင်ရှားဆုံး ဖြစ်သည်။

"ကမ်းဆေး"မြို့ကို အစွဲပြု၍ အဖိုးဖြစ်သော "ပူ"ဝေါဟာရကို နာမည်ရှေ့မှ ထည့်၍ "ပူဆရာကမ်းဆေး" အချို့က အရှင်ဖြစ်သော "စဝ်"ဝေါဟာရကို နာမည်ရှေ့မှထည့်၍ "စဝ်ကမ်းဆေး"ဟုခေါ်ကြသည်။ ၎င်းအမည် များထက် "ယွန်းဂိုဏ်းဆရာကမ်းဆေး"အမည်က လူအများ နှုတ်တွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်။ အသက်(၆၀) တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သည်။

ချင်းအမတ်မိန်းနောင်

တောင်ပိုင်းရှမ်းပြည် မိုင်းနောင်မြို့နယ် "ပန်စုံ"ရွာတွင် အဖလုံမန်စံ၊ အမိနိုင်မန်စံတို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၁၇ ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့် သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်၍ ငယ်မည်"စိုင်းဆိုင်"ခေါ်သည်။

အသက် ၆ နှစ်ရွယ် ပန်စုံရွာ၊ မန်စိန်ကျောင်း ဦးမေဓာထံတွင် ပညာသင်ကြားသည်။ ၁၀ နှစ်သားအရွယ် မိဘနှစ်ပါးက သာသနာတောင် သွတ်သွင်းချီးမြှင့်ပေး၍ သာမဏေဘွဲ့ "ရှင်သောဘဏ"ဖြစ်သည်။

မန်းစံမြို့-မိုင်းနင်းကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကာ ဆရာတော်ဦးနန္ဒထံတွင် ကဗျာ လင်္ကာများကို သင်ကြားသည်။ ၁၆ နှစ်ရွယ် လူဝတ်လဲပြီး ပန်စုံရွာ မိဘများနှင့်အတူနေထိုင်ပြီး ၁၈ နှစ်တွင် လင်္ကာစကားပြေ နှစ်ထွေရောစပ်သော "မဟောသဓာဥမင်ခန်းဖွင့်"ကို ရေးသည်။

ဒေသန္တရဗဟုသုတအဖြစ် အမြို့မြို့အနယ်နယ် လှည့်လည်ရှာဖွေပြီးနောက် သူ့ဘဝ ထိတွေ့ခံစားမှုကို အခြေခံထားပြီး ဘုရားဟောကျမ်းဂန်ဒေသနာတော်များနှင့်ညှိနှိုင်း၍ "သင်္ခါရဓမ္မလင်္ကာ"ကျမ်းကို ရေးသားသည်။ ဝတ္ထုပုံပြင်ကျမ်းဂန်များကို တကျမ်းပြီးတကျမ်း ရေး၍ စာရေးဆရာ"မိန်းနောင်"ဟု လူသိများကျော်ကြားလာသည်။

မိုင်းကိုင်းစော်ဘွား"စဝ်ခွန်မုံ"က မိုင်းကိုင်းမြို့ကို ခေါ်ယူပြီး "ပဏ္ဍိတသုခမိန်"ဘွဲ့နှင့်အပ်၍ ပညာရှိ အမတ်ကြီး ခန့်ထားသည်။ မိုင်းနောင်မြို့နယ်သား အမတ်ကြီးဖြစ်၍ "ဦး"ဝေါဟာရဖြစ်သော "ချင်း"ကို နာမည်ရှေ့က ထည့်၍ "ချင်းအမတ်မိန်းနောင်"ဟုခေါ်ကြသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ "အမတ်ဦးမိုင်းနောင်"ဖြစ်သည်။

လွတ်လပ်စွာ စာပေရေးသားလို၍ အမတ်ရာထူးမှ ထွက်ပြီး မြောက်ပိုင်းရှမ်းပြည် သိန္နီမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရာ စော်ဘွားကြီးစဝ်ခွန်ဆန်တုံဟုန်းက မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၅ ခုနှစ်တွင် သိန္နီမြို့၌ စာပုံနှိပ်တိုက် တည်ထောင်ပေးသည်။

အမတ်ကြီးရေးသားသော စာပေကျမ်းဂန်များအနက်-

၁။ မဟောသဓာဥမင်ဖွင့်ခန်း

၂။ မဏိကုဏ္ဍလ

၃။ သင်္ခါရဓမ္မလင်္ကာ

တို့ဖြစ်သည်။ ကျမ်းများသည် အထူးထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော ကျမ်းများဖြစ်သည်။

အမတ်ကြီး အသက်(၅၆)နှစ်၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၀ ပြည့် တပေါင်းလဆန်း(၄)ရက်နေ့ ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်သည်။ အမတ်ကြီး ကွယ်လွန်သွား၍ အုပ်ချုပ်မည့်သူ မရှိသောကြောင့် စာပုံနှိပ်တိုက်လုပ်ငန်း ပျက်စီးသွားသည်။

မန်ယုတ်ဆရာတော်

ကြေးစီမန်စံနယ်၊ မန်ယုတ်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ငယ်နာမည်"မောင်ဩ"ဖြစ်၍ ရဟန်းဘွဲ့"ဦးအာလောက"ဖြစ်သည်။ ရဟန်းငယ်ဘဝနှင့် စစ်ကိုင်းမြို့(ကျောင်းတိုက်အမည် မသိရ)ဆရာ တော်ဦးသုမနထံ လောကုတ္တရာပညာများကို သင်ကြားတတ်မြောက်ခဲ့သည်။ သင်ကြားသမျှ စာပေများကို လည်း အာဂုံရ ကျက်မှတ်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။

ရဟန်း(၁၀)ဝါ ရရှိပြီး ရှမ်းပြည်သို့ပြန်၍ နေရင်းမန်ယုတ်ကျောင်းတွင် ကျောင်းထိုင်ဖြစ်၍ မန်ယုတ် ဆရာတော်ဟုထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည်။ ပါရမီထူးခြားချက်မှာ ကွမ်းစားရင်း၊ ဆေးဝါးရင်း၊ ဧည့်သည်အာဂ န္တများနှင့်လည်း စကားပြောရင်း အနီးရှိ စာလိုက်ရေးသူသုံးယောက်ကို အလှည့်ကျ ပြော၍ ကျမ်း(၃)ကျမ်းကို တပြိုင်တည်းပြီးအောင် ပြုစွမ်းနိုင်သောဆရာတော် ဖြစ်သည်။

ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်ဝတ္ထုများကိုလည်း အမြောက်အမြား ပြုစုတော်မူခဲ့သည်။ ပြုစုတော်မူခဲ့သော ကျမ်းဂန် များအနက် "ဓမ္မပုထိမင်းချွတ်ခန်း"သည် အထူးထင်ရှားပေါ်လွင်သောကျမ်း ဖြစ်လေသည်။

မျှင်ကော်ခေါင်လတ်မျှင်မေ၊

ဥတုဟောမန်၊

မြောက်ရန်မွေခတ်၊

ရဟတ်ထိုးဖောင်၊

ဖုန်ဖုန်မိတ်ဖူး၊

နေပူဝမ်းဝေါင်၊

ခွန်ဟောင်ချောင်းလိန်၊

ကွဲပြင်ဟျိုးကျိန်၊

ကျိုးကန်၊

အီလွတ်၊

ဆခွတ်၊

ပန်းကန်။

ဟောမန္တဥတုကလည်း မကုန်သေး၊ မြောက်လေပြေလေညှင်းကလေးကလည်း ဆော်သွေးမွေခတ်၊ ရဟတ်လည်သလိုရှိပြီး တောမီးလောင်ကျွမ်းထားသော ပြာမှုန်ပြာနုကလေးများသည် လေဟုန်စီးလျက် မြူခိုး ငွေရောင်တန်းများတွင် ရွှင်လန်းပျံ့သန်းနေလေပြီ။ အအေးဓာတ် ဖြိုခွင်းမည့်နေမင်းကြီးကလည်း ပူပြင်းတော့ မည်ဟု အားမာန်တင်းနေသောအရိပ်အယောင်တို့မှာလည်း ဝိုးဝါးမျှရှိပြီး မြစ်ချောင်း၊ ထုံးအိုင်၊ စမ်းရေအိုင်တို့ မှာလည်း ခန်းခြောက်စပြုလျက် ကြိမ်နွယ်ကြိမ်ဖူးတို့ ကွန်မြူးယက်လိမ်၍ သခွတ်ပန်းတို့ ပွင့်လန်းဝေဆာလာ လေပြီ။

တပို့တွဲလမကုန်မီ တပေါင်းလသို့ ကူးခါနီး ရာသီအလှဘွဲ့ကို စာဆိုတော်"စောနော်ခမ်း"ဖွဲ့နွဲ့သီကုံး ခြယ်မှုန်းရေးစပ်ထားသော ကဗျာလင်္ကာတွင် "မေ၊ ဟေ၊ မန်၊ ရန်၊ ခတ်၊ ဟတ်၊ ဖောင်၊ ဝေါင်၊ ဟောင်၊ လိန်၊ ကျိန်၊ လွတ်၊ ခွတ်"ကာရန်ယူ၍ ပထမအပိုဒ်တွင် ၆-လုံးစပြီး၊ ၄-လုံး ၄-လုံးချင်း၊ ၂-လုံး ၂-လုံးချင်းစပ်၍ ၂ လုံးနှင့်အဆုံးသတ်ထားသည်ကို သုတေသီတို့ တွေ့မြင်နိုင်ကြပါသည်။

ရှမ်းနှင့်မြန်မာ-မြန်မာနှင့်ရှမ်းတို့သည် ရှေးအတိတ်အခါခါ ပဝေဏီကပင် ဘာသာအယူဝါဒ၊ အလေ့ အထ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ သုခုမ၊ အနုပညာ၊ စာပေတို့မှာ အစဉ်အမြဲ ဒွန်တွဲနေသောကြောင့် ရှမ်းစစ်လျှင် ဗမာ၊ ဗမာ စစ်လျှင် ရှမ်းဟု ရှင်ကြီး၊ ရဟန်းကြီး။ ရှမ်းကြီး၊ မြန်မာကြီးတို့က ဥဒါန်းကျူးခဲ့ကြသည်။

(မြေမြင့်ဖွား မြန်မာ့သွေးသား စာဆိုတော်များအကြောင်း ချစ်ကြည်ရေးကဏ္ဍမှ တင်ပြသူမှာ မြေပြန့် သားလည်းဖြစ်၊ အသက်ကလည်း (၇၀)ရှိပြီး ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့သူဖြစ်၍ အမေ့အကျန်များ ရှိနေသည်နှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်မဟုတ်သည်ကို ရိုးသားစွာဖြင့် ဝန်ခံအပ်ပါကြောင်း။)

ဒါရိုက်တာဆရာမြင့်

မှတ်ချက်။ ။၁၉၆၇-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် နှာ(၄၁ မှ ၄၃)ထိ ဆောင်းပါးကို ပြန်လည်၍ စာစီရိုက်ထား ခြင်းဖြစ်ပါသည်။